

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 391/06-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. decembra 2006 predbežne prerokoval sťažnosť V., s. r. o., so sídlom B., zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V., s. r. o., **o d m i e t a** ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. júla 2006 doručená sťažnosť V., s. r. o., so sídlom B. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. M. K., B., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004.

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti odôvodnila, v čom vidí porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. V tejto súvislosti uviedla, že 23. septembra 2004 podala okresnému súdu návrh o náhradu škody, ktorému bola pridelená sp. zn. 18 C 347/2004. Okresný súd ju listom z 1. októbra 2004 vyzval na doplnenie návrhu, teda, aby uviedla právny titul, na základe ktorého sa domáha náhrady škody. Sťažovateľka ďalej uviedla, že listom z 11. októbra 2004 rozšírila svoj návrh o odporcu v 2. rade a podaním z 26. júla 2005 žiadala okresný súd o zmenu petitu návrhu. Uznesením okresného súdu z 9. augusta 2005 bola sťažovateľka vyzvaná na odstránenie nedostatkov návrhu, ktoré odstránila listom z 24. augusta 2005. Následne okresný súd uznesením z 2. marca 2006 rozhodol o zmene petitu návrhu.

Prejavom sťažovateľkinej nespokojnosti s postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004 bola sťažnosť na prietahy v konaní z 20. februára 2006 adresovaná predsedovi okresného súdu. Na sťažnosť reagoval predseda súdu listom z 10. marca 2006, v ktorom sťažnosť sťažovateľky na postup okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004 za obdobie od 19. októbra 2004 do 8. júla 2005 a od 30. augusta 2005 do 2. marca 2006 uznal ako dôvodnú.

S prihliadnutím na uvedené skutočnosti sťažovateľka konštatovala, že okresný súd *„bol v konaní nečinný, vo veci nekonal a konanie neúmerne predlžoval, čím porušil základné právo spoločnosti V., s. r. o. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky“*.

Na základe uvedeného sa sťažovateľka domáhala, aby ústavný súd v danej veci rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal mu vo veci konať bez zbytočných prietahov a zaviazal ho zaplatiť jej primerané finančné zadosťučinenie vo výške 50 000 Sk a trovy právneho zastúpenia vo výške 4 228 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) sťažnosť sťažovateľky prerokoval na neverejnom zasadnutí a preskúmal ju zo všetkých hľadísk uvedených v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnej neopodstatnenosti návrhu možno podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri ktorého predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (obdobne napr. III. ÚS 199/02, II. ÚS 1/05, II. ÚS 98/06, III. ÚS 336/06).

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov...

Preskúmaním obsahu sťažnosti, jej príloh, spisu okresného súdu sp. zn. 18 C 347/2004, ako aj s prihliadnutím na vyjadrenie predsedu okresného súdu z 27. novembra 2006 ústavný súd zistil, že v namietanom konaní boli vykonané tieto úkony:

Dňa 23. septembra 2004 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky o náhradu škody vo výške 3 491 297 Sk s príslušenstvom. Návrhu bola pridelená sp. zn. 18 C 347/2004.

Dňa 1. októbra 2004 okresný súd vyzval sťažovateľku na upresnenie návrhu.

Dňa 12. októbra 2004 bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu, v ktorom sťažovateľka rozšírila žalobu aj proti odporcovi v 2. rade.

Dňa 19. októbra 2004 bol kancelárii okresného súdu daný pokyn na predloženie spisu vyššiemu súdnemu úradníkovi na rozhodnutie o pripustení ďalšieho účastníka na strane odporcu.

Dňa 10. januára 2005 bola okresnému súdu doručená plná moc pre právneho zástupcu sťažovateľky.

Dňa 1. júla 2005 bola okresnému súdu doručená ďalšia plná moc pre iného právneho zástupcu sťažovateľky.

Dňa 8. júla 2005 okresný súd vyzval sťažovateľku, aby oznámila odvolanie plnej moci udelenej jednému z právnych zástupcov, prípadne výpoveď právneho zástupcu, pretože v tej istej veci môže mať účastník konania len jedného zvoleného právneho zástupcu.

Dňa 19. júla 2005 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľky o odvolaní plnej moci právnej zástupkyne skôr zvolenej.

Dňa 29. júla 2005 bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu sťažovateľky.

Dňa 9. augusta 2005 okresný súd uznesením vyzval sťažovateľku, aby správne označila štátny orgán, ktorý bude za štát konať.

Dňa 30. augusta 2005 bolo okresnému súdu doručené ďalšie doplnenie návrhu sťažovateľky.

Dňa 20. februára 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o určenie termínu pojednávania.

Dňa 2. marca 2006 okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu sťažovateľky.

Dňa 6. marca 2006 okresný súd vyzval odporcu, aby sa vyjadril k návrhu sťažovateľky.

Dňa 12. apríla 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k návrhu sťažovateľky.

Dňa 31. mája 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o určenie termínu pojednávania.

Dňa 26. júla 2006 okresný súd určil termín pojednávania na 28. september 2006.

Dňa 30. júna 2006 okresný súd vyzval odporcu o zaslanie kompletného spisového materiálu.

Dňa 25. augusta 2006 bol okresnému súdu doručený spisový materiál odporcu.

Dňa 27. septembra 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť právneho zástupcu sťažovateľky o odročenie termínu pojednávania z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu.

Dňa 28. septembra 2006 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu sťažovateľky odročené na 16. november 2006.

Dňa 25. októbra 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právneho zástupcu sťažovateľky o vypovedaní plnej moci.

Dňa 2. novembra 2006 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na zabezpečenie dôkazu súdom.

Dňa 7. novembra 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie právneho zástupcu, ktorý oznámil, že z dôvodu vypovedania plnej moci sťažovateľke sa pojednávania 16. novembra 2006 nezúčastní.

Dňa 16. novembra 2006 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito z dôvodu navrhnutých procesných zmien zo strany sťažovateľky.

Dňa 27. novembra 2006 bolo okresnému súdu doručené podanie sťažovateľky, ktorým žiadala zmenu žalobného návrhu.

Ústavný súd po predbežnom prerokovaní sťažnosti zistil, že sťažnosť, ktorou sťažovateľka namietala porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004, predmetom ktorého je žaloba o náhradu škody vo výške 3 491 297 Sk s príslušenstvom, je zjavne neopodstatnená.

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Celková dĺžka doterajšieho konania (2 roky a takmer 3 mesiace) spolu s charakterom veci – žaloba o náhradu škody vo výške 3 491 297 Sk s príslušenstvom vymáhaná v súvislosti s rozhodnutiami a nečinnosťou správcu dane pri vrátení uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty, zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 18 C 347/2004 bolo už možné pokladať za konanie so zbytočnými prietahmi. Ústavný súd už v predchádzajúcich prípadoch judikoval, že: „Ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti všeobecného súdu ústavný súd spravidla prihliada len vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili celkovú dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01).“

Z judikatúry ústavného súdu taktiež vyplýva, že nie každý zistený priesťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. II. ÚS 57/01, I. ÚS 48/03).

V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priesťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priesťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01), prípadne návrhu buď nevyhoviel (napr. I. ÚS 11/00), alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01).

Ústavný súd je toho názoru, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 347/2004 nebol nečinný, vykonal viaceré procesné úkony, a to až na obdobie od 19. októbra 2004, keď bol kancelárii okresného súdu daný pokyn na predloženie spisu vyššiemu súdному úradníkovi na rozhodnutie o pripustení ďalšieho účastníka na strane odporcu do 8. júla 2005, keď okresný súd vyzval sťažovateľku na oznámenie, ktorý právny zástupca ju v danej veci zastupuje, keďže okresnému súdu boli v priebehu šiestich mesiacov doručené dve plné moci vystavené sťažovateľkou dvom právnym zástupcom v tej istej veci. Istú nečinnosť možno okresnému súdu vytknúť aj za obdobie od 9. augusta 2005, keď okresný súd vyzval sťažovateľku na doplnenie návrhu, resp. od 30. augusta 2005, keď bolo okresnému súdu doručené doplnenie návrhu do 2. marca 2006, keď okresný súd uznesením pripustil zmenu návrhu sťažovateľky.

Ústavný súd zistil, že v rámci konania prebiehajúceho 2 roky a takmer 3 mesiace okresný súd vykonal niektoré procesné úkony, okrem iného dvakrát vyzval sťažovateľku na doplnenie návrhu a raz ju vyzval na upresnenie skutočnosti, ktorý zo zvolených právnych zástupcov ju v danej veci zastupuje. Na okresnom súde sa zároveň uskutočnili dve pojednávania, pričom jedno z nich bolo odročené z dôvodu práceneschopnosti právneho zástupcu sťažovateľky a druhé z dôvodu navrhnutých procesných zmien zo strany sťažovateľky. Okresný súd zároveň vyzval odporcu na predloženie spisového materiálu súvisiaceho so skutočnosťami týkajúcimi sa uplatneného nadmerného odpočtu dane

z pridanej hodnoty. Je však nepochybné, že ústavný súd zistil aj skutočnosť, že v rámci namietaného konania bol okresný súd dvakrát nečinný, a to prvýkrát v trvaní takmer 9 mesiacov a druhýkrát v trvaní niečo vyše 6 mesiacov.

Vzhľadom na celkovú dĺžku konania, charakteru súdneho sporu (žaloba o náhradu škody vymáhaná v súvislosti s rozhodnutiami a nečinnosťou správcu dane pri vrátení uplatneného nadmerného odpočtu dane z pridanej hodnoty), ktorý nemožno hodnotiť ako vec skutkovo a právne jednoduchú, ako aj okolnosti daného prípadu, zistené obdobie nečinnosti okresného súdu, aj keď sa vyskytlo dvakrát, ústavný súd nehodnotí ako prieťah, ktorý by významným spôsobom ovplyvnil doterajšiu dĺžku konania. Z uvedeného dôvodu dospel ústavný súd k záveru, že konanie okresného súdu nemožno považovať za postup, ktorý by mohol znamenať porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť sťažovateľky odmietol už na jej predbežnom prerokovaní pre zjavnú neopodstatnenosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa žiadosťou sťažovateľky o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia a náhrady trov právneho zastúpenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. decembra 2006